

[Hans Hansen (Rørby).]

meget i dette Ord. En radikal Indenrigsminister og en socialdemokratisk Finansminister, der drager i Ledning for Grundejerinteresser og Grundspekulationens Interesser i Byerne — ja, det er noget nær det mest nedslaaende Syn, jeg kan tænke mig. (*Indenrigsministeren* [Dahlgaard]: Ja, men det er ogsaa urigtigt). Ministeren kan jo prøve paa at gøre Rede for det bagefter.

I øvrigt er de 3 Lovforslag bygget op paa det Princip at ramme den enkelte Kapitalbesidder og støtte den enkelte Laantager. Det er efter min Mening et slet Lovgivningsprincip. Det er Lovgivningens Opgave at tilrettelægge almenne Vilkaar for det økonomiske Liv, ikke at ordne den enkelte Borgers private Forhold. Vi maa derfor af rent principielle Grunde være fjendtligt indstillet overfor et Lovforslag af denne Art. Men Tiden er inde til en Kamp mod Kapitalens Monopolmagt over Jorden, thi det er den, der har ført os ud i Krisen. Men disse Lovforslag er et Led i Arbejdet, ikke paa at tage en Kamp op imod dette System, men nærmest paa at bevare og styrke det.

Paa det nuværende Stadium af Lovforslagets Behandling maa dette være tilstrækkeligt til Belysning af Retsforbundets Stilling. Ingen kan forlange, at vi i Løbet af knap 24 Timer skal være i Stand til at sætte os ind i et saa fantastisk indviklet Lovforslag som det, der her foreligger; og der er saa meget mindre Grund til at tage Stilling til Enkelthederne deri, som vel ingen ved, hvor mange af disse Enkeltheder der kommer tilbage fra Udvalget efter den Skærsild — vi kan godt sige: natlige Skærsild, som Lovforslaget nu rimeligvis skal igennem.

Den Rentelettelse, som jo er Lovforslagets Hovedformaal, er i høj Grad paa-krævet. Men hvis en saadan Rentesenkning skaber Fare for Stigning i faste Ejendommens Værdi paa samme Maade, som det er sket saa mange Gange før ved lignende Foranstaltninger, saa vil Virkningen af disse Love vel blive, at de vil hjælpe dem, der sidder i Ejendommene, paa samme Maade, som det er sket saa mange Gange før, men det vil berede Ungdommen større Vanskeligheder og i Virkeligheden underbygge en Kapitalisering af Jordrenten og de faste Værdier, saaledes at Gælden vil stige yderligere.

Noget saadant er vi meget fjendtligt indstillet imod, og jeg vil sige til det Udvalg, der nu faar Sagen til Behandling: Pas paa, at ikke den Fejl, der blev begaaet

1903, gøres om igen her. Og jeg vil minde den højtærede Indenrigsminister om den stærke og efter min Mening berettigede Kritik, som han og mange andre Grundskyldsfolk har rettet mod det Overgreb, som Skattereformen af 1903 betød. Jeg advarer, som sagt, imod, at man gør denne Fejl om igen; og det er der efter min Mening Fare for, hvis det foreliggende Lovforslag vedtages.

Aksel Larsen: De foreliggende Lovforslag tilsigter angiveligt at yde en Hjælp til gældsbehæftede Landbrugere, enten derigennem at de faar et Tilskud til Betaling af deres Renter, eller derved at det bliver muligt for dem at konvertere deres Laan. Det er vor Opfattelse, at man her gaar en ganske betydelig Omvej, idet man først vil tage Pengene ind som Skat paa Renteindtægt og derefter give Pengene til dem, der skylder dem væk, og at det maatte være langt mere naturligt og langt lettere at gaa den ved Forelæggelsen af vore Lovforslag af os anviste Vej, nemlig simpelt hen at foretage en Nedskrivning af Landbrugets Gæld. Det er betydeligt mere effektivt end den Rentelettelse, dette giver Udtryk for.

Dertil kommer, at vi jo ingen som helst Garanti har for, at dette her fører til Maalet. Vi har før set saadanne Lovforslag her i Tinget, og det er blevet fremhævet, at det var noget nær Kolumbus' Æg, nu vilde Landbrugets Gældsforhold blive ordnet. Og i Dag staar vi i den Stilling, at Regeringen selv maa erkende, at dens Lovgivning har ikke ført til Maalet.

Ganske vist, Finansministeren sagde ved Forelæggelsen af Loven om Renteskat, at der var jo tidligere vedtaget en Lov om Oprettelse af Krisefonds og Nedsættelse af Bank- og Sparekasserenten; da der ikke forelaa noget om, at denne Lov havde virket efter sin Hensigt, maatte man gaa ud fra, at det havde den gjort.

Jeg tør jo nok sige, at det er en højst mærkelig Udtalelse, der her fremsættes fra ministerielt Hold. Man maatte jo gaa ud fra, at den Minister, der har med det at gøre, er underrettet om, hvorvidt Loven har virket efter sin Hensigt eller ej, og ikke er nødsaget til at sige, at man maa jo gaa ud fra, det den har gjort det, da man ikke har hørt det modsatte.

Jeg har for min Part hørt det modsatte, ikke een, men flere Gange. Naar jeg paa Sommerens politiske Møder har truffet f. Eks. det ærede Medlem Hr. Lundberg, saa har jeg faaet at vide, at Bankerne har saboteret denne Lov, at den aldeles ikke